

Ἄνὴρ Μάρδος γένει εἶχεν ἑπτὰ παῖδας. (Ένας) ἄνθρωπος Μάρδος ὡς πρὸς τὴ γενιά, δηλ. στὴν καταγωγὴ, εἶχε ἑπτὰ παιδιὰ.

ὁ νεώτατος τούτων εἰργάζετο πολλὰ κακὰ τοὺς ἄλλους. Ο νεώτερος ἀπὸ αὐτὰ ἔκανε πολλὰ κακὰ τοὺς ἄλλους.

Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὁ πατὴρ ἐπειράτο ρυθμίζειν αὐτὸν λόγῳ. Καὶ ἀρχικὰ ὁ πατέρας προσπαθοῦσε νὰ τὸν συνετίσει μὲ λόγια.

ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθετο, Ἐπειδὴ, ὅμως, (αὐτός) δὲν πείθονταν

ἤγαγε πρὸς τοὺς δικαστὰς (τὸν) ὡδήγησε πρὸς τοὺς δικαστὲς

καὶ κατηγορεῖ αὐτὸν ἀκριβῶς ὅσα ἐτετόλμητο αὐτῷ, καὶ κατὰγγεῖλε μὲ ἀκρίβεια ὅσα εἶχαν τολμηθεῖ ἀπὸ αὐτὸν / ὅσα αὐτὸς εἶχε τολμήσει νὰ κάνει

καὶ ἤτει παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποκτεῖναι τὸν νεανίσκον. καὶ ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς δικαστὲς νὰ σκοτώσουν τὸν νεαρό.

Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν Αυτοί, ὅμως, ἔμειναν κατάπληκτοι

καὶ ἤγαγον ἀμφοτέρους ἐπὶ τὸν βασιλέα και οδήγησαν και τους δύο, πατέρα και γιο, στον βασιλιά
Ἄρταξέρξην. Ἀρταξέρξη.

τοῦ δὲ Μάρδου λέγοντος τὰ αὐτὰ, Και καθὼς ο Μάρδος ἔλεγε τα ἴδια (λόγια)

βασιλεὺς ἔφη: ο βασιλιάς εἶπε:

«εἶτα τολμήσεις ὑπομεῖναι τὸν υἱὸν «Ἀλήθεια, θα ἔχεις την τόλμη να αντέξεις να πεθάνει ο
ἀποθνήσκοντα;» γιος σου;»